

Arrest

nr. 210 701 van 9 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 25 juni 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 mei 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en etnisch Bakossi te zijn. U werd geboren op 26 augustus 1983 te Nyasoso, in de Zuidwestelijke regio, in Kameroen. Nadat u de highschool heeft afgerond, volgde u gedurende een jaar een opleiding tot assistent verpleegkundige. U werkte als assistent verpleegkundige in Bomakar kliniek te Buea. In 2011 verhuisde u naar Buea. Sinds 2002 heeft u een relatie met Charles N. waarmee u in 2011 ging samenwonen. U verklaart dat uw echtgenoot secretaris was van een Unie van leerkrachten te Buea.

Februari 2017 werd uw echtgenoot gearresteerd en sindsdien heeft u geen nieuws over hem. Na de arrestatie van uw echtgenoot kwamen de ordediensten herhaaldelijk naar uw huis. U was echter nooit thuis wanneer ze kwamen. Ook verklaart u een mars te hebben gehouden met de echtgenotes van andere gearresteerde mannen. Bij terugkeer vreest u hetzelfde te zullen meemaken als uw echtgenoot en in de gevangenis te zullen belanden.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Het dient te worden opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw vermeende problemen in Kameroen waardoor u geen vrees voor vervolging bij terugkeer noch een risico op het lijden van ernstige schade hard kan maken. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) beschikt blijkt immers ontegensprekelijk dat u **niet de waarheid heeft gesproken met betrekking tot uw reële verblijfssituatie en levensomstandigheden voor u naar België kwam**. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS verklaart u gans uw leven – met uitzondering van een eenmalig bezoek aan Equatoriaal Guinee voor een voetbalwedstrijd – woonachtig te zijn geweest in Kameroen tot u Kameroen verliet in juli 2017. U nam toen met behulp van de man van een vriend de boot vanuit Kameroen naar Equatoriaal Guinee waar u 9 dagen verbleef. U werd voorgesteld aan een vrouw die u per vliegtuig naar Spanje bracht. Het was tevens de vrouw aan wie u werd geïntroduceerd die een visum voor u regelde. Na enkele uren in Spanje te hebben doorgebracht, bracht de vrouw u per auto naar België waar zij u om haar terug te betalen voor de reis in de prostitutie dwong. Na twee maanden in die situatie te hebben verkeer, slaagde u erin te ontkomen (zie notities persoonlijk onderhoud (verder notities), p.22, p. 26-27 p.30).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt, wordt duidelijk dat u voor uw vertrek naar Europa niet woonachtig was in Kameroen maar in Equatoriaal Guinee waar u als secretaresse werkzaam was voor de Portugese ambassade in Malabo (zie *Embaixada de Portugal en Malabo*). In het document met als titel 'Minuta de contrato de prestação de serviços' staat duidelijk te lezen dat u, E. B. N., resideert in Malombo. In uw aanvraag voor een Schengenvisum staat dat u een verblijfsvergunning heeft geldig tot 29 maart 2018. Ook op basis van de toegevoegde kopie van uw paspoort wordt duidelijk dat u niet de waarheid heeft verteld betreffende uw recente verblijfplaats daar uw paspoort op 15 maart 2015 uitgegeven werd te Malobo, Equatoriaal Guinee. Ook in uw paspoort staat een visum voor Equatoriaal Guinee van zowel 30 dagen alsook 12 maanden. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wanneer uw paspoort werd opgesteld, geeft u aan de datum te zijn vergeten. U gevraagd waarom u dat opstelde, verklaart u het te hebben opgesteld omdat u een keertje naar de African cup of Nations ging in Equatoriaal Guinee. Wanneer dat was, weet u echter niet zeker daar u twijfelt tussen 2012 en 2014. U ermee geconfronteerd dat u in maart 2015 een paspoort heeft verkregen, geeft u aan u niet langer te herinneren wanneer uw paspoort werd opgesteld (zie notities, p. 24-25). Ook uw overige verklaringen met betrekking tot uw paspoort kunnen niet overtuigen. U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gevraagd wat die vrouw –waarvan u de naam niet weet- voor u regelde in Equatoriaal Guinee, stelt u dat ze uw documenten heeft geregeld. U gevraagd welke documenten, antwoordt u een paspoort voor het visum. U gevraagd of u dan niet met uw eigen paspoort heeft gereisd, verklaart u 'uw paspoort om het visum te verkrijgen'. U vervolgens gevraagd of u uw paspoort had toen u Kameroen verliet, geeft u aan geen paspoort te hebben gehad in Kameroen. U nogmaals gevraagd of u het paspoort waarmee u reisde al in Kameroen had, verandert u van gedachte en stelt u het in Kameroen reeds te hebben gehad.

*U geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, verklaart u te denken dat u een paspoort had (zie notities, p. 23-24). **Het is duidelijk dat u de waarheid omtrent de door u gebruikte documenten tracht te verhullen.***

*Bovendien werden er bankafschriften van 1 april 2017 tot 10 juli 2017 toegevoegd aan uw visumdossier waaruit blijkt dat u aangesloten was bij Ecobank in Malabo. Overigens werd op 23 juni 2017 te Malabo een document opgesteld waarin te lezen staat dat u een verblijfsvisum heeft in Equatoriaal Guinee. **Al deze informatie wijst op een langer verblijf in Equatoriaal Guinee dan uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS.** Uit bovenstaande verklaringen blijkt dat u de commissaris-generaal bewust om de tuin tracht te leiden met betrekking tot uw werkelijke levensomstandigheden en recente woonplaatsen. Daar het visumdossier tijdens het persoonlijk onderhoud nog niet in handen was van de commissaris-generaal, kon u met bovenstaande niet worden geconfronteerd. U werd echter wel geconfronteerd met uw aangegeven woonplaats op Facebook, namelijk Malabo, Equatoriaal Guinee – reeds een eerste indicatie dat uw verklaringen over uw recent verblijf in Kameroen niet waarheidsgetrouw waren – waarop u reageerde dat te hebben gewijzigd toen u de African cup bijwoonde (zie notities, p. 45), wat enigszins tot de verbeelding spreekt. **Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in Kameroen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Kameroen heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in Kameroen hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.***

Wat de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kameroen verder in de verf zet, is de vaststelling dat u op uw visumaanvraag heeft aangegeven vrijgezel ('Soltera') te zijn terwijl de geopperde problemen begonnen zouden zijn met uw echtgenoot (zie administratief dossier). Ook uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS kunnen op dat vlak niet overtuigen. Zo verklaart u niet te weten wanneer jullie een relatie begonnen terwijl u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) nog verklaarde in 2002 traditioneel te zijn gehuwd (zie verklaring DVZ, punt 15a en notities, p. 10). Ook verklaarde u bij de DVZ dat uw man secretaris was van Ambazonia terwijl dat tijdens het persoonlijk onderhoud een liga van leerkrachten blijkt te zijn (zie notities, p. 39). U slaagt er niet in de link tussen beiden uit te leggen. U verklaart immers dat Ambazonia een naam is, en geen groep, waardoor uw vermeende echtgenoot niet kan worden beschouwd als de secretaris ervan, zoals u bij de DVZ verklaarde.

Ook met betrekking tot de manier waarop u naar België kwam, heeft u niet de waarheid gesproken.** Zoals eerder reeds vermeld, verklaart u met behulp van een wildvreemde vrouw via Spanje naar België te zijn gekomen. U verklaart dat er in het paspoort waarmee u reisde een visum stond voor Spanje. De geldigheid van dat visum kent u niet. U gevraagd wat u zelf heeft moeten doen om dat visum te verkrijgen, stelt u dat de vrouw alles deed. U diezelfde vraag nogmaals gesteld, geeft u aan dat de vrouw u naar een plek bracht om het visum te verkrijgen. U voegt toe pas na uw aankomst in Spanje te hebben beseft dat u naar de Spaanse ambassade ging. U gevraagd wat u moest doen op de ambassade, stelt u niets te hebben moeten doen. Verder verklaart u dat er een foto van u werd genomen, maar er geen vragen werden gesteld. Of u vingerafdrukken moest afleggen, herinnert u zich niet. U verklaart dat het 2 weken duurde vooraleer uw visum klaar was, terwijl u eerder stelde slechts 9 dagen in Equatoriaal Guinee te zijn geweest. U hiermee geconfronteerd, antwoordt u ongeveer 1.5 week en dat u zich niet kan herinneren hoe lang het duurde (zie notities, p. 28-29). Uit het visumdossier blijkt dat u een Schengenvisum heeft verkregen nadat diplomate en Portugees staatsburger Maria Teresa N. S. Mariano Shearman de Macedo, werkzaam op de Portugese ambassade in Malabo, u uitnodigde om naar Portugal te reizen van 23 juli 2017 tot 22 oktober 2017. Ook lichtte de betrokken ambassade toe dat u 12 juli 2017 een visum aanvraag voor vakantiedoeleinden en dat u werd uitgenodigd door mevrouw Neto Santos de Macedo, Teresa. Nadat uw visumaanvraag werd geweigerd, heeft mevrouw Neto Santos gemedieerd en zich geëngageerd voor uw terugkeer naar Guinee door zich garant te stellen. **Uw verklaringen omtrent uw reis stemmen niet overeen met bovenstaande vaststellingen.

Bovendien verklaarde u vanuit Equatoriaal Guinee naar Spanje te zijn gevolgen om vervolgens met een auto naar België te zijn gegaan waar u in de prostitutie belandde.

In de toegevoegde email staat echter te lezen dat mevrouw Neto Santos, Portugees staatsburger, u goed heeft ontvangen in haar woonst [in Portugal]. Ook werd op Facebook een foto teruggevonden waarop u poseert voor het gebouw van Brussels airport waarbij u zelf volgend commentaar geeft: 'Arrival at Brussels airport, and thanking God for the travelling from Portugal to Belgium' (zie administratief dossier). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met die foto, en gevraagd of u aankwam op de luchthaven in België, antwoordt u dat u in de war was toen die vrouw u bracht. U erop gewezen dat u de waarheid moet vertellen, geeft u aan dat te hebben verklaard omdat u dacht dat ze u naar Spanje zouden sturen, wat geenszins verklaart waarom u verzweeg per vliegtuig vanuit Portugal naar België te zijn gekomen. U verklaart vervolgens initieel van Malobo naar België te zijn gevolgen om nadien te verklaren dat u vanuit Portugal naar België kwam per vliegtuig. U gevraagd hoe u naar Portugal ging, stelt u van Spanje naar Portugal te zijn gegaan (zie notities, p. 46-47). Ook verschenen er op Facebook foto's waarop u warm werd onthaald (zie administratief dossier). U gevraagd naar die mensen op de foto's, geeft u aan dat het enkele van de mensen zijn die u vroegen hen hier te contacteren. U erop gewezen dat die foto en uw verklaringen wat dat betreft niet overeenstemmen met uw verhaal over de vrouw wiens naam u niet weet, geeft u aan dat het echt is gebeurd maar u bang was. Na confrontatie houdt u vast aan uw verhaal over de vrouw en dat u in de prostitutie belandde. De mensen op de foto ontmoette u hier en ze werden geregeld door die vrouw (zie notities, p. 47-48).

Er kan louter worden geconcludeerd dat u de Belgische asielinstanties bewust trachtte te misleiden met betrekking tot uw recente herkomst, reisweg en de motieven van uw verzoek om internationale bescherming. U komt bijgevolg niet in aanmerking voor een Vluchtelingenstatuut en subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, ca) en b).

Naast de toekenning van een vluchtelingenstatus, kan een asielzoeker door het CGVS ook een beschermingsstatus krijgen ten gevolge van de algemene situatie in zijn regio van herkomst. Het CGVS benadrukt in dit verband dat artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet slechts beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie COI Focus Cameroun. La crise Anglophone. dd. 23 april 2018) blijkt dat Kameroen momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". De protestbeweging van de Engelstalige bevolking van Kameroen transformeert zich in de loop van een aantal maanden in een gewapende opstand met acties van een aantal radicale afscheidingsbewegingen. De situatie verergert in januari 2017, wanneer de onderhandelingen tussen de stakers en de overheid mislukken, en de boegbeelden van de protestbeweging worden gearresteerd. Tot september 2017 manifesteert de crisis zich in "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs. Vanaf maart 2017 neemt het aantal secessionistische splintergroepen die openbare gebouwen, handelszaken en scholen in brand steken omwille van het niet-opvolgen van de "ghost towns" operaties en de boycot van het onderwijs, toe. Op 1 oktober 2017 betogen tienduizenden Engelstaligen op verschillende plaatsen in de regio's South West en North West om op symbolische wijze de onafhankelijkheid van de republiek Ambazonië uit te roepen. Deze vreedzame betogingen worden echter met geweld onderdrukt door de ordetroepen, waarbij er doden en gewonden vallen onder de betogers. Vanaf november 2017 komen er bovendien meer en meer gewelddadige acties van radicale afscheidingsbewegingen, in hoofdzaak gericht tegen officiële doelwitten, zoals de verdedigingstroepen. De overheid reageert hierop met geweld, door het ontplooiën van militaire troepen. De veiligheidssituatie in de Engelstalige regio's wordt tussen november 2017 en maart 2018 gekenmerkt door gerichte aanslagen op hoofdzakelijk gendarmes en militairen die de dood van meer dan dertig gendarmes en soldaten veroorzaken. Een aantal radicale groeperingen maken zich ook schuldig aan ontvoeringen en het in brand steken van instellingen die zich niet aan de boycot houden. Vanaf december 2017 vinden er voorts confrontaties plaats tussen het leger en de secessionistische militanten. Deze militaire operaties die de secessionistische groeperingen viseren en waarbij er sprake zou zijn van burgerslachtoffers, vinden voornamelijk plaats in het departement Manyu, langs de grens met Nigeria, en in Kwa-Kwa in het departement Ndian, beiden in de regio South-West. Algemeen kan er gesteld worden dat de veiligheidsincidenten zich beperken tot de Engelstalige regio's van Kameroen, namelijk South West en North West, en dan nog vooral tot het departement Manyu in de regio South West, langs de grens met Nigeria.

Naast de mislukte bomaanslag in Douala in september 2017 werden er sinds het begin van de crisis geen andere incidenten waarbij Engelstaligen zijn betrokken opgemerkt buiten de regio's South West en North West. Bij het sinds oktober 2017 gepleegde geweld vallen er dus soms burgerslachtoffers, maar het aantal burgerslachtoffers wordt niet opgelijst, noch gecommuniceerd, dit zou een bewuste strategie van de Kameroense overheid zijn. Verschillende bronnen halen het gebrek aan toegang tot informatie over het aantal burgerslachtoffers in dit conflict van lage intensiteit aan. Het geweld veroorzaakt bovendien een zorgwekkende humanitaire situatie. Duizenden inwoners vluchten naar buurland Nigeria en tienduizend vluchten naar andere departementen die minder blootgesteld worden aan het geweld of naar de Franstalige regio's.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat het leven of de persoon van burgers in South West Region, Engelstalig Kameroen actueel niet ernstig bedreigd wordt als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit South West Regio, Engelstalig Kameroen aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster voert in een eerste middel de schending aan "van artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM"); manifeste appreciatiefout, miskennis van het proportionaliteitsbeginsel."

Verzoekster citeert rechtspraak van de RvV en de bestreden beslissing, waartegen zij aanvoert wat volgt:

"Verzoekster blijft erbij dat zij wel degelijk de waarheid heeft verteld.

Verzoekster wil vooreerst opmerken dat indien in haar herinnering het onderhoud op DVZ goed verliep, zij toch voorbehoud dient te maken omdat zij toen ziek was.

Zij heeft dit ook zo gezegd aan de CGVS bij aanvang van het interview.

Zij heeft ook meteen aangegeven dat bij DVZ belang gehecht werd aan documenten doch dat zij deze nog niet bekwam.

Verzoekster is volledig open geweest, zo heeft zij ab initio haar Facebook-account gegeven, die echter reeds geruime tijd buiten gebruik was.

Het relaas van verzoekster werd aldus samengevat op DVZ : [citeren DVZ inzake relaas, reisweg, vingerafdrukken, verblijfplaats in Kameroen, paspoort en visum, smokkelaarster, corruptie voor het bekomen van het visum]

Dat uit de objectieve gegevens van het dossier blijkt dat verzoeksters paspoort dateert van 2015, dat zij een visum aanvraag via de Spaanse ambassade in Equatoriaal Guinea.

Dat zij het visum aanvraag op 11/7, dat op 14/7 een positieve beslissingen genomen werd en dat het geldig was vanaf 23/7, met een geldigheid van 3 maanden.

(...)

Dat het precies overeenstemt met de periode dat verzoekster in Equatoriaal Guinea verbleef, een 10-tal dagen tot 2 weken.

Verzoekster kwam immers op 25/7 reeds aan in België.

Dat ook andere gegevens uit het visumdossier kloppen met de verklaringen van verzoekster, met name haar geboorteplaats en datum.

Dat in het visumdossier zij aangegeven staat als ongehuwd, dat zij officieel effectief ongehuwd is, nu haar huwelijk traditioneel was. Zij beschikt ten andere over een stukken om haar huwelijk aan te tonen.

Dat wat de overige stukken uit het visumdossier betreft, en met name het feit dat verzoekster voor de Portugese ambassade zou gewerkt hebben, voor verzoekster totaal onbekend zijn.

Dat verzoekster wil opmerken dat de CGVS deze stukken voor waar aanneemt, eraan voorbijgaand dat het toch ietwat vreemd is dat iemand die op de ambassade van Portugal zou werken, een visum zou aanvragen voor Spanje op de Spaanse ambassade, in plaats van op de eigen ambassade een visum aan te vragen.

Dat dit des te vreemder is nu verzoekster niet via Spanje reisde, de Spaanse autoriteiten hebben ten andere de Dublin-overname geweigerd precies omdat niet aangetoond was dat verzoekster met haar Spaanse visum zou gereisd hebben.

Dat verder blijkt dat verzoekster - die het Europees land niet kent waarlangs zij gevlogen is - klaarblijkelijk uit de eigen info van de CGVS via PORTUGAL naar BRUSSEL gevlogen is...e

Dat dit blijkt uit de optimistische fotos die genomen werden bij aankomst en die op facebook gezet werden. Dat vanzelfsprekend verzoekster op dat ogenblik nog dacht dat zij bevrijd was van de onmogelijke situatie waarin zij in het thuisland terechtgekomen was, dat zij in een restaurant zou gaan werken, haar reiskosten terug zou betalen, en een veilig leven zou kunnen leiden.

Dat de CGVS ondanks het feit dat verzoekster verklaarde op de ambassade enkel haar vingerafdrukken gegeven te hebben en haar aanvraag onderschreven te hebben, geen rekening wenst te houden met de mogelijkheid dat de bijgebrachte documenten vals waren.

Dat zij nochtans één en ander makkelijk had kunnen verifiëren met de Portugese ambassade/Portugese autoriteiten, wat zij niet deed.

Dat door de bestreden beslissing volledig te centreren op de documenten uit het visumdossier, daar waar verzoekster er de waarachtigheid van betwist had - zij wist er gewoon niks van - zonder ook maar het werkelijk relaas van verzoekster te toetsen, de zorgvuldigheidsplicht geschonden werd.

Dat het toch wel vreemd is dat de info bekomen via de ambassades dame, die zich garant stelde voor verzoekster mbt haar terugkeer en die toendertijd voor de ambassade werkte, zou bevestigd hebben dat verzoekster een paar dagen bij haar verbleef....

Dat er dan ook niet uitgesloten kan worden dat er gefoefeld is.

Dat de documenten uit het visumdossier gewoon copies betreffen...

Dat verzoekster bij haar relaas blijft.

Dat zij zal pogen documenten bij te brengen waaruit haar verblijf in Kameroun blijkt tijdens de litigieuze periode.

Dat dit relaas niet nagekeken werd door de CGVS op de eigen merites.

Dat dit geen zorgvuldige manier van beoordeling is.

Dat er dan ook aanleiding is het dossier terug te sturen naar de CGVS.

Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de appreciatie van de CGVS dus evenmin gevolgd worden.

Ondergeschikt, is er minstens aanleiding tot subsidiaire bescherming.

Dat de CGVS immers niet betwist dat verzoekende partij wel degelijk de Kameroense nationaliteit heeft en afkomstig is uit het Engelstalig landsgedeelte.

Dat er dan ook minstens aanleiding is haar de subsidiaire bescherming toe te kennen.

Verzoekster meent dat zij integendeel aantoonde dat zij wel degelijk een verhoogd risico loopt om geïmigreerd te worden door het willekeurig geweld.

We volharden dat verzoekster een geronde vrees voor vervolging heeft, of allerm minst een reëel risico loopt op ernstige schade wegens zijn profiel, zodanig dat minstens subsidiaire bescherming aangewezen is."

2.2.1. Inzake de gegevens van het visumdossier met betrekking tot verzoekster stelt het verzoekschrift:

"Dat uit de objectieve gegevens van het dossier blijkt dat verzoeksters paspoort dateert van 2015, dat zij een visum aanvraag via de Spaanse ambassade in Equatoriaal Guinea.

Dat zij het visum aanvraag op 11/7, dat op 14/7 een positieve beslissingen genomen werd en dat het geldig was vanaf 23/7, met een geldigheid van 3 maanden.

(...)

Dat het precies overeenstemt met de periode dat verzoekster in Equatoriaal Guinea verbleef, een 10-tal dagen tot 2 weken.

Verzoekster kwam immers op 25/7 reeds aan in België.

Dat ook andere gegevens uit het visumdossier kloppen met de verklaringen van verzoekster, met name haar geboorteplaats en datum.

Dat in het visumdossier zij aangegeven staat als ongehuwd, dat zij officieel effectief ongehuwd is, nu haar huwelijk traditioneel was. Zij beschikt ten andere over een stukken om haar huwelijk aan te tonen.

Dat wat de overige stukken uit het visumdossier betreft, en met name het feit dat verzoekster voor de Portugese ambassade zou gewerkt hebben, voor verzoekster totaal onbekend zijn.

Dat verzoekster wil opmerken dat de CGVS deze stukken voor waar aanneemt, eraan voorbijgaand dat het toch ietwat vreemd is dat iemand die op de ambassade van Portugal zou werken, een visum zou aanvragen voor Spanje op de Spaanse ambassade, in plaats van op de eigen ambassade een visum aan te vragen.

Dat dit des te vreemder is nu verzoekster niet via Spanje reisde, de Spaanse autoriteiten hebben ten andere de Dublin-overname geweigerd precies omdat niet aangetoond was dat verzoekster met haar Spaanse visum zou gereisd hebben.”

Hieromtrent merkt de Raad op:

- Verzoekster stelt dat “*verzoeksters paspoort dateert van 2015*” maar zij betwist niet dat het paspoort werd uitgereikt te Malabo (hoofdstad van Equatoriaal-Guinea), hetgeen een duidelijke aanwijzing is dat zij er verbleef; dit klemt des te meer daar zij omtrent de wijze van verkrijging van dit paspoort vage en ontwijkende verklaringen aflegde (gehoor CGVS, p. 24-25);
- De bestreden beslissing stelt omtrent de gegevens die voorkomen in het paspoort: “*Ook in uw paspoort staat een visum voor Equatoriaal Guinee van zowel 30 dagen alsook 12 maanden*”. Verzoekster voert hiertegen geen verweer. Dit blijkt andermaal een vaststelling te zijn die haar verklaringen inzake haar verblijf in Kameroen en de duur van haar verblijf in Equatoriaal-Guinea ondermijnt;
- Verzoekster verklaart “*stukken [te hebben] om haar huwelijk aan te tonen*” maar brengt deze tot op heden niet bij;
- Inzake de plaats van de visumaanvraag stelt zij dat het “*ietwat vreemd is dat iemand die op de ambassade van Portugal zou werken, een visum zou aanvragen voor Spanje op de Spaanse ambassade, in plaats van op de eigen ambassade een visum aan te vragen*”. Te dezen wordt vastgesteld dat in het administratief dossier (cf. stuk 13, landeninformatie, visumdossier) een mail van 10 april 2018 van A.M. aan B.S. voorhanden is die onder meer stelt “*Mme. E. a demandé visa le 12/07/2017, et la demande a été accepté à la Section Consulaire, puisqu’ils ecercent la représentation de Portugal en matière de visas Shengen*” (vrije vertaling: “*Mevr. E. heeft op 12/07/2017 een visum gevraagd, en de vraag werd aangenomen door de consulaire sectie aangezien zij Portugal vertegenwoordigen in verband met de Shengen-visa*”). Het is derhalve niet “*ietwat vreemd*” dat verzoekster het Shengen-visum aanvroeg in de Spaanse ambassade.

Verzoekster toont derhalve niet concreet aan dat de gegevens in het visumdossier die zich in het administratief dossier bevinden, niet stroken met haar persoon. De loutere verwijzing naar haar verklaringen afgelegd op de DVZ zijn te dezen dan ook geen nuttig verweer.

Inzake de reisweg naar België stelt de bestreden beslissing: “*Bovendien verklaarde u vanuit Equatoriaal Guinee naar Spanje te zijn gevolgen om vervolgens met een auto naar België te zijn gegaan waar u in de prostitutie belandde. In de toegevoegde email staat echter te lezen dat mevrouw Neto Santos, Portugees staatsburger, u goed heeft ontvangen in haar woonst [in Portugal]. Ook werd op Facebook een foto teruggevonden waarop u poseert voor het gebouw van Brussels airport waarbij u zelf volgend commentaar geeft: ‘Arrival at Brussels airport, and thanking God for the travelling from Portugal to Belgium’ (zie administratief dossier). U tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS geconfronteerd met die foto, en gevraagd of u aankwam op de luchthaven in België, antwoordt u dat u in de war was toen die vrouw u bracht. U erop gewezen dat u de waarheid moet vertellen, geeft u aan dat te hebben verklaard omdat u dacht dat ze u naar Spanje zouden sturen, wat geenszins verklaart waarom u verzweeg per vliegtuig vanuit Portugal naar België te zijn gekomen. U verklaart vervolgens initieel van Malobo naar België te zijn gevolgen om nadien te verklaren dat u vanuit Portugal naar België kwam per vliegtuig. U gevraagd hoe u naar Portugal ging, stelt u van Spanje naar Portugal te zijn gegaan (zie notities, p. 46-47). Ook verschenen er op Facebook foto’s waarop u warm werd onthaald (zie administratief dossier). U gevraagd naar die mensen op de foto’s, geeft u aan dat het enkele van de mensen zijn die u vroegen hen hier te contacteren. U erop gewezen dat die foto en uw verklaringen wat dat betreft niet overeenstemmen met uw verhaal over de vrouw wiens naam u niet weet, geeft u aan dat het echt is gebeurd maar u bang was. Na confrontatie houdt u vast aan uw verhaal over de vrouw en dat u in de prostitutie belandde. De mensen op de foto ontmoette u hier en ze werden geregeld door die vrouw (zie notities, p. 47-48).” De vaststelling dat verzoekster blijkens haar Facebook-profiel vanuit Portugal naar België vloog en hier warm werd onthaald door een groep personen ondermijnt verder haar geloofwaardigheid inzake haar voorgehouden reisweg.*

Verder stelt verzoekster “*Dat zij zal pogen documenten bij te brengen waaruit haar verblijf in Kameroun blijkt tijdens de litigieuze periode.*”. Het blijkt dat verzoekster dienaangaande geen documenten bijbrengt.

Verzoekster kan bijgevolg niet worden bijgetreden waar zij stelt: *“Dat er dan ook niet uitgesloten kan worden dat er gefoefeld is. Dat de documenten uit het visumdossier gewoon copies betreffen...”*. De vaststellingen dat de informatie in het visumdossier kopieën zijn en dat verweerder geen contact nam met de Portugese ambassade zijn niet afdoende om afbreuk te doen aan de informatie in dit visumdossier.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de elementen in het visumdossier te ontcrachten. Verzoekster heeft niet voldaan aan de het bepaalde in artikel 48/6, § 4, c) van de Vreemdelingenwet; haar verklaringen zijn immers niet samenhangend en aannemelijk en blijken in strijd te zijn met de specifieke informatie die gekend en relevant is.

De Raad bevestigt dan ook de conclusie in de bestreden beslissing die stelt: *“Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw recent verblijf in Kameroen kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Kameroen heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in Kameroen hebben voorgedaan.”*

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoekster beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde motieven als in haar asielrelaas. Uit het hoger vastgestelde blijkt echter dat zij haar profiel niet geloofwaardig maakt en derhalve om deze reden geen nood aan bescherming heeft in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b).

Evenmin toont zij aan dat de situatie in Kameroen beantwoordt aan het bepaalde in artikel 48/4, § 2, c). Hoewel uit de motivering en landeninformatie blijkt dat er een crisissituatie heerst in het Engelstalig deel van Kameroen kan hieruit niet worden afgeleid dat de loutere aanwezigheid van verzoekster in het Engelstalig deel van Kameroen een reëel risico op ernstige schade inhoudt in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster slaagt er niet in de omstandige motivering hieromtrent in de bestreden beslissing concreet te weerleggen.

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen oktober tweeduizend achttien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS